

- * Президентнинг ҳақ сўзлари юраклардан жой топди
- * Алишер Навоий кашф этган наволар
- * Инс-жинслар одамлар билан бирга яшайдими?
- * Англиялик «Гўрўғли»нинг қабрдаги ҳаёти

Туркестон

Элим деб, юртим деб,

ёниб яшаш керак

1925 йилдан чиқа
бошлаган

ЎЗБЕКИСТОН ЁШЛАРИ «КАМОЛОТ» ЖАМГАРМАСИ ГАЗЕТАСИ

1999 йил 6 февраль Шаиба.
№ 10 (144201)

«ЎЗ КЕЛАЖАГИМИЗНИ ЎЗ ҚЎЛИМИЗ БИЛАН ҚУРМОҚДАМИЗ»

Ўзбекистон Республикаси Давлат матбуот кўмитасининг «Ўзбекистон» нашриёти Ислом Каримовнинг «Ўз келажагимизни ўз қўлимиз билан қурмоқдамиз» номли китобини кўп нусхада босмадан чиқарди. Бу китобдан Президентимизнинг «Туркестон» газетаси муҳбирининг берган саволларига жавоблари тўла ўрин олган.

«Биз йигирма биринчи аср бўсағасида яшаяпмиз, - дейди Йўлбошчимиз. - Аллоҳ насиб этса, ҳадемай йигирма биринчи асрга ҳам қадам қўяшимиз. Хўш, янги асрга биз қандай онг, қандай мафкура билан - халқимизни бирлаштирадиган, унга йўл қурсатадиган қандай миллий гоя билан кириб борамиз?»

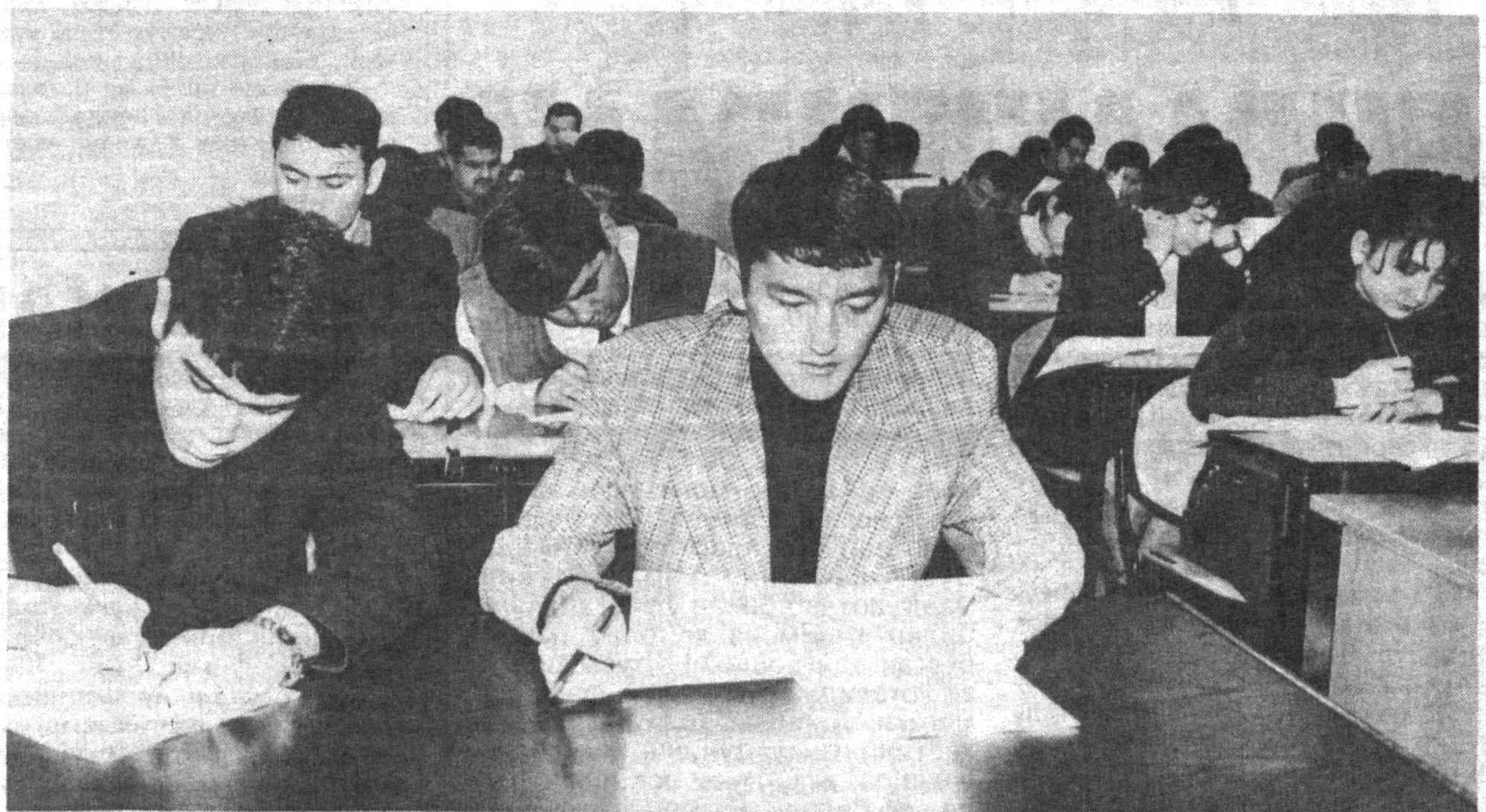
Президентимиз сухбат давомида ана шу саволга жавоб берар эканлар, мустақил Ўзбекистонимизнинг бугуни ва келажаги, одамларимиз дунёқарашининг ўзгариб бораётгани ҳақида фикр юритиб, ҳозирги кунда ҳаётимизда учраб турадиган айrim муаммоларни ҳам теран таҳлил этиб берадилар.

Дарҳақиқат, ҳар қандай халқни халқ, миллатни миллат қиласидиган, унинг йўли ва мақсадларини аниқ-равшан чарогон этадиган мафкура - миллий гояни шакллантиришнинг асосий шарти - одамларнинг тафаккури, дунёқарашининг воқеликка нисбатан таъсирини инобатга олишдир.

Китобда алоҳида таъкидланганидек, жамиятни доимий ҳаракатга келтириб турадиган куч - миллий гоя, миллий манфаатга хизмат қиласидиган қадриятларни, илгор демократик қоида ва тушунчаларни аниқ-равшан тасаввур этиш, уларни ўрганиш, борини асраб-авайлаш, йўғини шакллантириш, бойитиш, ривожлантириш, халқни, аввало ўсиб келаётган ёш авлодимизни ана шу билим ва кўникмалар билан тарбиялаш - манавият соҳасидаги энг асосий вазифамиз бўлиши лозим.

«Ўз келажагимизни ўз қўлимиз билан қурмоқдамиз» китоби бу вазифани амалга оширишда барчамиз учун дастуриламал бўлиб хизмат қиласди.

ИШОНЧ КАРВОҢЛАРИ

1. «Умид» жамгарасида синовлар давом этмоқда.

2. Красноярск шаҳрида ўтказилган халқаро супертурнирда 1998 йилги Осиё ўйинлари чемпиони Руслан Чагаев муваффақиятли иштирок этди.

Сураткаш Р. ШАГАЕВ (ЎЗА)

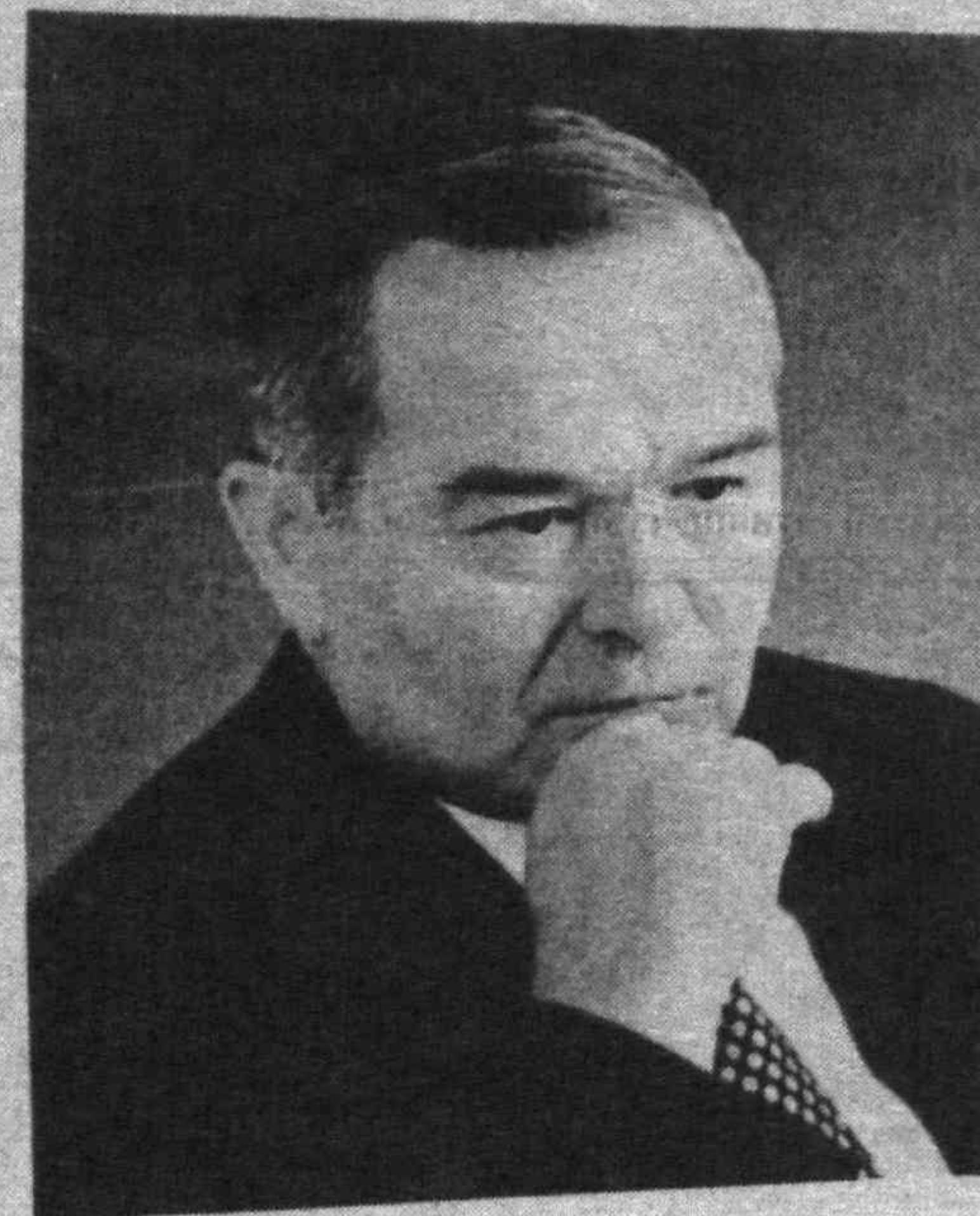
МУХБИРИНГ

**Муҳтарам Президентимиз Ислом Ка
римовнинг "Туркистон" газетаси мухби
рининг саволларига жавобларида айтилган
ҳар сўз кишини янада кенгрок фикрлаб,
чукурроқ мушоҳада юритмоққа даъват этади.**

Умуман, фикр нима? У қандай етилади? Қаерда қўним топади? Холисона айтганда, фикр -- тасаввур ҳосиласи, ҳар бир кишининг ўз ҳаётий қарашларидан келиб чиқадиган хулосасидир. Инсон атрофига боқаркан, баъзан "Мен қандай яшяпман, қандай яшашим керак?" деб ўйлади. Табиики, у ҳаёт ҳақидаги тасаввурiga таяниб, сўнг "Яхши яшашим керак" деган фикрга келади. Тўғри, қандай яшаш кераклиги ҳар кимнинг назарида турлича талқин этилади. Лекин яхши яшаш айрим кишилар ўйлаганидек, яхши еб-ичиб, яхши кийиниб, моддий имконларга бошқалардан кўра кўпроқ эга бўлишдан иборат эмас. Аксинча, инсон ўзидағи салоҳият ва куч-кудратини моддий тўқисликдан кўра руҳ камолотига сарфламоги, эзгу-савоб ишлари билан қалбини покиза этмоғи жоиз. Ана шундагина виждан хотиржам бўлади, руҳ осойиш топади. Шарқ илоҳиётчиларидан бири "Калб - кичик Аллоҳидир" деган

сиятлар -- қадриятларимиз бор. Ўзбек феъли, одату-таомили, анъаналари бугунга келиб бор бўйи билан ўзини кўрсатмоқда. Қадимда жамоа ўртасида иккila-ниб ўз сўзини очик айтмаган кишига ёнидагилар "Хў, белингда белбоғинг борми?" деб танбеҳ бераркан. Аждодларимизнинг эзгу ҳикматларини эслаш ва унга амал қилиш ҳар қандай вазиятда адолатли иш юритишимизга асос бўлади. Президентимиз жавобларида келтирилганидек, "Жамиятда адолат баркарор бўлса миллат, ҳалқ ҳеч қачон йўлидан адашмайди, эртами-кечми фаровон турмушга эришади".

Адолат йўлини тутиб яшаш айтиб ўтганимиз-

БИОГРАФИЯ ИЗ МУХБИРИНГ СЕВДА СЕВДАНОҲОД

Ислом КАРИМОВ

ЎЗ КЕЛАЖАГИМИЗНИ ЎЗ ҚУЛИМИЗ БИЛАН ҚУРМОҚДАМИЗ

"Туркистон" газетаси мухбирининг
саволларига жавоблар

ТОШКЕНТ "УЗБЕКИСТОН" 1999

МИМАТ ДАРИ БИРМАШТИРАДИ

экан. Ҳар биримиз буюк яратувчининг назароҳи бўлмиш қалбимизни покламоққа одатланганимиз маъқул. Қалбимиз пок бўлгандағина сийратимиз гўзаллашади, сувратимиз элга азизу-мукаррам бўлади. Биз ҳалқа яқинлашмоқ учун аввало ўз қалбимизга яқинлашишимиз керак.

Том маънода айтганда, мафкура -- миллат фикри, яни ўзбек деган улуғ ном остида жисплашган ҳаммамизнинг воқеликка муносабатимиз, у ҳақдаги таҳлилу мушоҳадамиз умумлашмасидир. Миллийлик гояси билан йўғрилган мафкура яшовчан ва илҳомбахш бўлиши табиий. Қачонки, фикрлаш кўламимиз кенгая борар экан, шунда биз воқеликни тўғри таҳлил эта биламиз. Атрофимиздаги катта ўзгаришлар -- улкан силжишларнинг ўзиданоқ янги жамиятнинг шаклу-шамойилини илғаб олиш қийин эмас. Бу силжишлар моҳиятини фикр кўзи билан кўра олган киши эса озодликнинг эски жамиятдан афзал жиҳатларини, улуғ давлат барпо этиши мақсадини теран англайди. Англаб етилган шу биргина ҳақиқат -- бизнинг событ фикримиз, айни пайтда бу фикр миллий гояга, миллий мафкурага ҳамоҳандир. Президентимиз таъкидлаганларидек, "...эркин фуқаро -- онгли яшайдиган, мустақил фикрга эга бўлган шахс маънавиятини камол топтириш бизнинг бош миллий гоямиз бўлиши зарур".

Шўролар тузумининг барча иллатлари кунба-кун фош этилаётir ва шу жараёнда биз бугунги кунларнинг қадр-кимматини чукурроқ тушуниб боряпмиз. Биз узоқ йиллар шамол ҳай томонга эssa, ўша томонга эгилиб яшадик. Ўз фикримиз, ўз овозимиз бўғзимизда қотиб тураверарди. Ўз деган сўзнинг мазмунини, фикрини очик-ойдин ва баралла айтмоқликнинг завқу-шавқини ҳали-ҳануз кўлчилигимиз тўла хис этмаётимиз. Аслида ҳалқимизни бошқа ҳалқлардан мутлақо фарқлаб тургувчи ўзига хос хусус

дек, виждан хотиржамлигининг гарови ҳамдир. Гоҳо виждан хотиржамлиги инсон босиб ўтган ҳаёт йўлининг якуний баҳосидек туюлади менга. Чиндан ҳам шундай эмасми, ахир?! Умр интиҳосида вижданнинг хотиржам бўлмоғи ва кишининг енгил тортмоғи учун аввало ҳалол яшаш лозимдир. Тўғри яшашнинг зарурий шартлари нимада? Бўш вақтни керак-нокерак машғулотлар билан ўтказган ўсмир билан тинимизсиз мутола пайдада бўлган тенгдошининг турмуш тарзи ўртасида еру осмонча фарқ бор. Негаки, биринчи ҳолатдаги ўсмир ҳаётининг мазмунини енгил-елпи яшашда, иккинчиси эса илм олишда деб билади. Буларнинг қай бири эзгу? Кай бири жамият равнақи учун зарур? Илм йўлидан бориш руҳни ѿксалтиришнинг баробарда кишини аниқ мақсад билан яшашга ўргатади. "Шарқ Аристотели" деб ном олган Абу Наср Форобий "Илм тананинг саломатлиги учун фойдали. Чунки, тана касал бўлса, руҳ ҳам сўнади. Руҳни камолга етказиш орқали танани соғайтириш керак!" дейди. Ҳаммамизга маълумки, илм эгаллаётган ўсмирнинг тафаккури ҷархлана боради, фикр манбаи бойийди, вужудига кучли руҳ ҳокимлик қилиб, бетийик нафс эҳтиёжлари занжирбанд этилади. Аҳли донишларнинг айтишича, агар киши ёшлигидан ижодий фикрлашга одатланса, кек-сайганида ҳам миъсининг вазни ўзгармас экан. Аждодларимиз "Вақting кетди -- нақдинг кетди, нақдинг кетдими, демак баҳтинг кетди!" деганларида нақдар ҳақ эканлар...

"...Энди инкор қилиш кайфи-ятидан бунёдкорлик кайфиятига ўтиш пайти келди" дейдилар Президентимиз. Ушбу даъваткор сўзлар мазмунидан шуни англадимки, ақалли биргина сўзимиз, биргина фикримиз, биргина ишимиш ҳам яратувчанинка хизмат қилиши керак, бу кун. Ўзимизни оёққа туроётган кучли миллатнинг бир бўлғи деб ҳис этайлик. Зоро, миллат фикри бизни ягона гоялар йўлида бирлаширади.

Гулчехра ЖАМИЛОВА

СУҲБАТДАН СҮНГ...

"Камолот" жамғармаси Қашқадарё вилоят бўлими Президент Ислом Каримовнинг "Туркистон" газетаси мухбирининг саволларига берган жавоблари юзасидан жойларда сұҳбатлар ташкил этилоқда. Қарши мұхандислик иқтисодидёт институтига шу мавзуга багишиланган учрашув бўлиб ўтди. Унда жамғарманинг шаҳар, туман бўлимлари раислари, талабалар, "Фидоийлар" клуби аъзолари, ўқитувчилар иштирок этишиди.

Учрашувда талабалар мақолада иллари сурилган долзарб масала юзасидан ўз фикрларини, тўлқинлантирган ўйларини сўзлашибди. Йиғилишни жамғарма вилоят бўлими раиси Боймурод Юсупов олиб борди.

Собир НОРМУРОДОВ

КЕПАЖАККА ЙЎППАНМА

Тарих деб аталмиш муқаддас китоб

саҳифаларини вараклар экансиз ҳар қандай давлатнинг гулиб-ящнаши, фуқаролар осойишталигию фаровонлиги бу мамлакатда адолат мезъонларига, илму фанга ва албатта, маънавиятга катта ўтибор билан қаралғанлигининг муқаррар натижаси бўлғанига қайта-қайта ишонч ҳосил қилалисиз. Бинобарин, биргина миллатимиз ўтмишидан бунга бир қатор мисоллар келтириш мумкин.

Шу жиҳатдан мустақилликка эришиганимиздан сўнг республикамида маънавият ва маърифатга, аҳолининг ҳуқуқий маданиятини оширишга, миллий тафаккурни шакллантиришга алоҳида ўтибор қаратилаётганлиги мамлакатимизнинг буюқ келажагини таъминлашда бекиёс аҳамиятта эга бўлиши шубҳасиз.

Ислом Каримовнинг "Туркистон" газетаси мухбири саволларига жавобларини

ўқир эканман, шу фикрлар хаёлимдан кечди.

Албатта бу мақсадга эришища олди-мизда турган энг муҳим вазифа, Президентимиз таъбири билан айтганда, "...озод, ўз ҳақ-ҳуқуқларини яхши танийдиган, боқимандаликнинг ҳар қандай кўринишларини ўзи учун ор деб биладиган, ўз кучи ва ақлига ишониб яшайдиган, айни замонда ўз шахсий манфаатларини ҳалқ, Ватон манфаатлари билан ўйун ҳолда кўрадиган комиссионларни тарбиялашдан иборатидир." Шу жиҳатдан ёшларимиз нашрида Юрбошимиз томонидан билдирилган фикрларни янги асрга қадам кўяётган мустақил мамлакатимиз келажагини белгилашда дастуруламал деб баҳолаш мумкин.

Жамолиддин ТЎХТАШЕВ,
Самарқанд вилояти, Пахтаки
тумани

ВАТАН ОЛДИДАГИ БУРЧ

"Ўззлектроаппарат" очиқ турдаги акционерлик жамиятида Президент Ислом Каримовнинг газетамиз мухбири саволларига берган жавоблари хусусида давра сұҳбати бўлиб ўтди. Сұҳбат чоғида шу нарса аён бўлди, корхона аҳли Президент сұҳбатини кўп қизиқиш билан кутуб оғанига гувоҳ бўлди.

Набижон Абдуманов, бош мұхандис:

-- Менимча, кишилар оңгуда, тафаккурда ўзгариш қилмай туриб, жамиятда туб бурилиш ясаш мушкул. Президент ўз жавобларида ана шу жиҳатларга катта ўтибор берган. Юртишимизда шу пайттани маънавият ва маърифат борасидаги ишлар одамларнинг тафаккурини эски тузум сарқитларидан ҳолос этишига, ватандощларимиз қалбига мустақиллик гояларини синглишишга қаратилган эди. Бу борада муйян натижаларга ҳам эришилди. Ортирилган тажриба эркин демократик жамият куриш йўлидаги илк қадамлар саналади.

Ҳикоят Аҳмедова, ишчи:

-- Мен Президентимизнинг маҳаллалар ҳақидаги фикрлари хусусида тўхтамоқчи эдим. Ҳақиқатан ҳам маҳалла азалдан маънавият масканы ҳисобланниб келган. Жонкуяр, саховатпеша, ҳақиқат ва ҳалқ манфаати йўлида курашларга ҳамиша тайёр, фидоий инсонлардаги ижобий фазилатлар энг аввало маҳаллаларда шаклла-

нади. Ва энг муҳими кўпчилик ичидаги яшаш инсондан нафси тийинши, атрофдагиларинг ўзи ҳақидаги фикрлари билан ҳисоблашиб умр кечиришини талаб этади.

Убай Файзихўжаев, ишчи:

-- "Аслида инсон эҳтиёжлари чексиз бўлиб, унга доимо нимадир етишмайди. Лекин ҳар бир одам нафс балосидан жудо бўлишига интилмоғи керак. Чунки ҳамма кулфат ана шу нафс балосидан келиб чиқади". Президентимизнинг бу гапларида жон бор, чунки сўнгти пайтларда оғби ердан узилиб қолган, кўли эгри, нопок айрим раҳбарлар ўз босар-тусарини билмай қолишинди. Маҳалла-кўй эса бундай кишиларни тез тартибида чақириб кўяди.

Станислав Коғетин, корхона ходими:

-- Президентимизнинг "Туркистон" газетаси мухбири саволларига берган жавоблари жуда кенг қарорли бўлиб, уни келажакка ташланган назар, деб атасак ҳам муболага бўлмайди. Корхонамизда саксондан ортиқ миллат вакиллари меҳнат қилали. Уларнинг барчалари Йўлбошчимиз юри-

-- Комил ака, мазкур Фармонни шархлаб берсангиз...

-- Ушбу Фармонга кўра кураш бўйича миллий ва қитъя федерациялари фаолиятини мувофиқлаштириш, ваколатхоналар ишларини йўлга кўйиш, қитъя ва жаҳон биринчиликларини ташкил этиш ҳамда ўтказиш, ўзбек курашини Олимпия ўйинлари қаторига киришиш ташкилотимизнинг асосий вазифаси деб белгиланди. Ташкилотимиз ҳисобига кўп миллионли маблаг ажратилиши қўзда тутилоқда. Ассоциация ва унинг юртимиздаги бўлим ва корхоналари барча турдаги солиқлар ва божхона тўловларидан беш йил муддатга озод қилинди. Ундан ташқари “Кураш” ойлик журнали таъсис этилади.

-- Айнан курашга ҳукумат даражасида эътибор берилишининг сабаби нимада?

-- Шўролар даврида миллий курашимизга ўта менсимаслик билан қаралган. Фақатгина истиқлол, мустақиллик шарофати билан бундай адолатсизликка барҳам берилди. Курашга бўлган эътибор ҳам айнан ўша мустақилликнинг биринчи ийлариданоқ кучайди. Негаки миллий ва умумбашарий қадриятларни улуғлаш, инсонпарварлик, мардлик гояларини ўзида мужассамлаштирган ўзбек курашининг ўтмиши бошқа спорт турларига қараганда анча узоқ йилларга, яъни 4000 йилларга бориб тақалади, деган фикрлар ҳам бор. Амир Темур ҳукмронлиги даврида кураш жуда ривожланган. Боиси спортнинг бу тури энг инсонпарварлик гоялари билан йўғрилган. Энди бугунги кунда курашга катта аҳамият бериладигани масаласига келсак, бундай эзгу юмушнинг ташаббускори ва қўллаб-кувватловчиси -- шахсан Президент Ислом Каримов бўладилар. У кишининг “Миллий спортивизм бошқа халқларнинг миллий спорти каби жаҳон аренасига нима учун чиқиши мумкин эмас?” деган ҳаққоний саволлари бизга туртки бўлди. Дастрлаб федерация, кейин эса мутахассислар биргалашиб ана шу ишларга қаттиқ киришиб кетдик. Сурхондарё, Қашқадарё, Бухоро, Хоразм, Тошкент, Фарона, Наманган-

ЎЗБЕК ПОЛВОНИНИ ДУНЁ ТАНИЙДИ

Президентимизнинг куни кечаси қабул қилган «Халқаро «Кураш» ассоциациясини қўллаб-кувватлаш тўғрисида»ги Фармони хусусида кураш бўйича жаҳон чемпиони, Халқаро «Кураш» ассоциацияси Президенти Комил Юсупов билан сұхбатлашдик

халқаро майдонга чиқиши муҳлислар ва полвонларнинг неча асрлик орзузи эди.

Футбол, дзю-до, бокс, тенис сингари ўзбек курашини ҳам Олимпия ўйинлари қаторига кўриш бизнинг асосий мақсадимиздир.

-- Ассоциация тузилганидан бўён қандай амалий ишларга кўл урилди?

-- Ёдингизда бўлса, ўтган йили 6 сентябрда 28 та мамлакат вакиллари иштирокида Халқаро “Кураш” Ассоциацияси тузилди ва унинг биринчи конгресси ўтказилди. Ассоциациянинг низоми, эмблемаси, байроби қабул қилинди. Унинг фаҳрий Президенти этиб Йўлбошчимиз Ислом Каримов бир овоздан сайланди. Конгресс иккиси асосий масала -- халқаро ассоциация бош қароргоҳини Ўзбекистоннинг пойтахтида бўлиши, жаҳон чемпионатини курашнинг ўз Ватани -- Ўзбекистонда

мусобақада қатнашиш истагини билдириди.

-- Мазкур чемпионат Ўзбекистон учун қандай аҳамият касб этади?

-- Жаҳон чемпионатини юқори даражада, юксак савиядга ўтказиш наисбеттаса, ўзбек кураши Олимпия ўйинлари қаторидан жой олади. Колаверса, ҳозир ўзбек кураши Европа, Америка, Осиё давлатларида жуда катта қизиқиш, шовшувлар уйғотмоқда. Чемпионатга турли давлатлардан иштирокчиларнинг қатнашиши, республикамиз ва халқимиз билан дунё янада яқинроқ танишишга мевафоқ бўлади. Зеро, Президентимизнинг “Ҳеч бир нарса мамлакатни спорт каби тезда дунёга машҳур қила олмайди”, деган гаплари замирида улкан маъно мушассам.

-- Бугунги кунда юртимизда етишиб чиқаётган ўз полвонлар ҳақида сизнинг фикрингизни билмоқчи эдик.

-- Ьашни ўзбекистонларнинг келажаги портоқ бўлишига

**“Туркистон”
шархи**

ҲАЛҚ ДИЛИДАИИ МУДДАО

Яқинда Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамасининг “Дори-дармон воситалари ва тиббиёт буюмлари сотишни тартибга солиш тўғрисида”ги қарори қабул қилинганидан хабарингиз бор.

Мухбиримиз Ўзбекистон Соғлиқни сақлаш вазирининг ўринбосари Б. Йўлдошевдан ушбу ҳужжатни шархлаб беришини сўради.

-- Мустақил Ҳамдустлик давлатлари ичидаги республика мизда биринчилар қаторига “Дори воситалари ва фармацевтика фаолияти” тўғрисида қарори қабул қилингандан деди у. — Шу қонунинг 13-моддасига мувофиқ, дорихоналар ишини бошқариш олий фармацевтика маълумотига эга шахслар гагина рухсат этилади. Унда барча дорихона мусассасалари санитария мөъёллари ва қоидаларига жавоб бериши лозим, деб кўрсатилган. Афсуски, кейинги вақтларда айрим кишилар томонидан

қонунинг ушбу бандининг бузиш ҳоллари рўй берди. Олиб борилган текширувлар бундай салбий ҳолатларнинг аксарияти хусусий дорихоналарга тўғри келишини кўрсатди. Вазирлар Маҳкамасининг қарори мавжуд долзарб муаммоларни ечишда айни мудда бўлди. Вазирлик томонидан тайёрдори воситалари сотувчи дорихоналарга қўйиладиган санитария талаблари тўғрисидаги мөъёрий ҳужжат амалдаги қонунлар асосида қайтадан кўриб чиқилди. Фармацевтик фаолият кўрсатиш учун бери-

ладиган рухсатномаларни қалбакилаштиришга йўл қўймаслик чоралари кўрилаяпти. Вазирлик дори-дармон воситалари ва тиббиёт буюмларини сотиш тартиб-коидаларини бузганлиги учун мавжумий ва жиноий жавобгарлик чораларини кучайтириш ҳақидаги ўз таклифларини Адлия вазирлигига киритди.

-- Вазирлик ҳузурида назорат инспекцияси тузилган экан...

-- Соғлиқни сақлаш тизимида қонун устиворлиги ва ижтимоий адолатни таъминлаш билан шугулланади. Унга бошқарув органларининг мансабдор шашхлари ва даволаш профилактика муассасалари ходимлари томонидан коррупция ва сунистемолчиликлар олдини олиш, бюджет маблағларини белгиланган мақсадда фойдаланиш устидан

ўтказиш ҳақида қарор қабул қилди. Шунга кўра, бу йил апрель ойида Тошкентда кураш бўйича биринчи жаҳон чемпионати ўтказиладиган бўлди. Ҳозирча 70 дан ортиқ мамлакат ана шу

қаттиқ ишонаман. Боиси уларнинг фидойи, жонкуяр, мард Йўлбошчиси бор. Колаверса, ҳозирги навқирон полвонлар соҳибқирон Амир Темур, Жалолиддин Мангуберди, Паҳлавон Махмуд сингари ориятли, жасур, ватанпарвар инсонларнинг аводлариди.

-- Инсоннинг маънавий руҳий камолотида кураш қандай ўрин тутади?

-- Умуман олганда ҳаётнинг ўзи ҳам курашдан иборат эмасми?! Ўзбек кураши муҳлисларда ҳам, полвонларда ҳам мардлик, ҳалоллик, инсонпарварлик, ватанпарварлик каби фазилатларни янада чукурроқ шакллантиради. Шу билан бирга у инсонни ҳар жиҳатдан камолотга етказади. Унинг тарбиявий аҳамияти бекиёсdir.

-- Ўзингиз қандай қилиб спортивнинг бу турига қизиқиб колгансиз?

-- Отам, боболарим ҳам кураш билан шугулланишган. Оиласда олти оға-инимиз, акаукаларимнинг барни юқори тоифадаги спорт усталариди. Фарзандларимиз ҳам спортга жуда қизиқишида.

-- Миллий курашимизнинг ўзига хос усул-йўналишларини ривожлантириш учун яна нималарга эътибор бериси зарур, деб ўйласиз?

Ўзбек курашининг қонун-қоидалари халқаро миқёсда қабул қилинди. Ҳозир уларни янада мукаммаллаштириш ҳақида иш олиб боряпмиз. Чунки кўпчилик чет эл мутахассислари курашга XXI аср спорти, деб баҳо беришмоқда. Миллий курашимизда оғритиш усулларининг йўқлиги, мардлик ва инсонпарварликка йўғрилганлиги жаҳон спортичларни, мутахассислари, ихлосмандлари томонидан юқори баҳоланмоқда. Дунёда ўзбек спорти билан шугулланувчиларнинг сонини энг оммавий спорт тури билан машғул бўлувчилар қаторига етказиш чораларини кўрайамиз.

-- Майдонга эди кириб келётган ёш полвонларга истакларингиз...

-- Шундай баҳтили кунларга етишган ёш полвонларга фақат ва фақат омад тилайман!

Халқаро дзю-до федерациясининг 1-вице президенти Ф.Хокендейкнинг “Сизларга ҳавас қиладиган яна бир ажойиб хусусиятингиз бор. Ҳалқингиз гурур ва орияни ҳар нарсадан устун қўяркан. Айнан кураш қоидаларига “ҳалол” сўзи ҳам бекорга келиб чиқмаганингига кўп бор гувоҳ бўлдим”, деган гаплари беихтиёр киши хаёлидан ўтади,

Назокат УСМОНОВА

назоратни ташкил этиш, шикоят ва аризаларни кўриб чиқиш юклатилган. Инспекция амалдаги қонунчиликни бузадиган масъул ходимларни моддий, маъмурий ва жиноий жавобгарликка тортиш тўғрисида белгиланган тартибда таклифлар киритиш ҳуқуқига ҳам эга.

-- Қарорда жумладан “...касалхоналарда даволанаётган шахслар махсус дафтартарларга улар учун амалда сарфланадиган дори-дармон пререпаратлари учун имзо чекиши тартиби жорий этилсин” дейилган.

-- Касалхоналарда даволанаётган беморларга махсус дафтартарга улар учун амалда сарфланадиган дори пререпаратлари учун имзо чекиши тартиби жорий этилди. Бу давлат томонидан касалхоналарга бериладиган дори-дармонларни беморларга тўғри етказиб беришни назоратга олиш учун қилинган чоралардан биридир.

**Лола СОАТОВА,
“Туркистон” мухбири**

Россиянинг Екатеринбург шаҳрида шахмат бўйича халқаро малака турнири ниҳоясига етди, унда Россия, Қозогистон ва Ўзбекистондан беш эркак ва етти аёл иштирок этди. Бизнинг мамлакатимиздан

РЕНАНИНГ ЮТУГИ

иқки шахматчи - Рена Мамедова билан Ольга Ким қатнашди.

Рена Мамедова олти учрашувда ғалаба қозониб, тўрт дуранг натижага ва бир маглубият билан якунлаб, турнир голиби бўлди. Айни пайтда у хотин-қизлар орасида халқаро гроссмейстер нормасини бажарди.

/ЎЗА/

АЛИШЕР НАВОЙ ГАЗАЛАРИДАН

*Юзундек қамар иўқтур, қадингдек шажар иўқтур.
Шажар бўлса ҳам анда, лабингдек самар иўқтур.*

*Кўзум ашканинг руди оқар тезу тунд андоғ
Ки, гар уйқу кўз сори келур ҳам гузар иўқтур.*

*Отин тутсалар ногаҳ кетар ўйла ҳушумкин,
Бадан ичра руҳимдин дегайсан асар иўқтур.*

*Йўлинга нисор ашким агар оз эрур, гар кўп,
Итингга гизо кўнглум агар бор, агар иўқтур.*

*Бу гулшанда, эй дехон, неча озмун эттим,
Вафо нахли экканга бажуз гусса бар иўқтур.*

*Навоий фироғингдан анингдек заиф ўлди,
Ки, ўрнида эл боқса дегайлар, магар иўқдир.*

Навоий Жомий ва Беҳзод билан
Рассом М. Жўраев

* * *

*Ваҳки чамандин яна эсли шамол ўзгача.
Хардам ўлур атиридин кўнглума ҳол ўзгача.*

*Булбулу қумри чекиб, лаҳну наво ўзга наъ,
Кўргузадур сареву гул ганжу далол ўзгача.*

*Савсан ўлуб, сарбаланд, гунча қилиб нўшханд,
Эла алардин етиб дафъи малол ўзгача.*

*Сунбули пуртоб ҳам, лолаи сероб ҳам,
Дуд ила ўтдин топиб, шибху мисол ўзгача.*

*Кирди магар дилбарим, хуру пари пайкарим,
Гулшан аро кўнглида фикру хаёл ўзгача.*

*Бўлса менга доги иўл, андаки аиш айлар ул,
Килсан эди маст ўлуб, қолу мақол ўзгача.*

*Умри абад топқамен, тутса менга бир қадаҳ,
Наъши майдин анга ҳусну жамол ўзгача.*

*Даҳрда иўқдур карам, даҳринг аҳлида ҳам,
Килмагайсен, э кўнгул, фикри маҳол ўзгача.*

*Зуҳд, Навоий, сенга бермади масжидда файз,
Эмди кириб дайр аро тарҳини сол ўзгача.*

«ЭНГ ЁРУҒ ДУНЁ»

Узоқ Шарқнинг ҳайҳотдай бир оролида ҳарбий хизматни ўтаётган пайтимда отам менга кучоқ-кучоқ китоблар жўнатар эди. Уларнинг ичida Анвар Обиджоннинг битиклари ҳам бўлади.

Ўзбекистон мустақиллик декларациясини қабул қилиб, озодлик сари дадил қадам ташлаётган, мустамлака салтанати саналган Шўролар давлати инқизотга юз тутаётган бир даврда мен Анвар оғанинг «Эй ёруғ дунё» асарини такроран ўқиб чиқкан эдим. Гарчи болалигимда асар гояси, мушоҳадасини соддагина талқин этолган бўлсан-да, унинг замирида Ватан озодлиги муаммоси илдиз отганини чуқур англаб етолмаганман. У даврларда Ўзбекистондай заминнинг мустамлака давлат экани, ҳёлимга ҳам келмаган. Бироқ айни балорат ёшимда, туғилиб ўтган диёридан олис бир минтақада мажбурий ҳарбий хизматни ўтаётган онларимда она Ўзбекистоннинг мустақилликка интилаётгани борасидаги муждала уйқудан ўйғонган сингари руҳимни тетикластириб юборди. Шунда «Эй ёруғ дунё» асаридаги гояларни янгича талқин этишга ҳаракат қильдим.

Мазкур асардаги бош қаҳрамон Аламазон зулмат чўккан фуқаролари чиркин сиёсат таъсирида қабиҳ одамларга айланниб бўлган горга тасодиф тифайли тушиб қолади. Қоронгулик салтанати,

яъни Юлдузистон подшоси Исқирт биринчи ҳам калтафаҳм, бадният ва бетавфиқ бола бўлади. Муаллиф болалар тилига мос равиша яратган бу асарида кучли ҳажвга ургу берган ҳолда бу ернинг кишиларига хос иллатларни фош этиб беради. Юлдузистон фуқаролари иккюзламачи, ўзлигини унуглан, ювиқсиз шахслар деб кўрсатилади. Улар учун поклик ва эзгулик ёт нарса. Кимки ювинса, покланса жазо олиши муқаррар. Лаганбардор-

памизда қизил мустамлака зуғумлари авж олган тургунлик йилларида илгари сурилади. Бу адабиёт оламида муаллифнинг жасоратидир.

Ёзувчининг мазкур асаридан ташқари «Даҳшатли Мешполвон» китобида ҳам озодлик гояси ўша шўролар даврида дадиллик билан қаламга олинган. Ундаги Мешполвоннинг ота-онаси ни тутқунликка гирифтор этган Қаҳратония подшоси билан курашиб уни енгид, банди қилинган ватандошларини қуллиқдан кутқариб қайтиши бугунги эркин ва тинч-фаровон турмушилизга бўлган умидни акс эттирган эди.

Дарвоқе, мен асосий фикрларимни энди айтмоқчиман. Адабиёт кечаги кундан кўра бугуннинг ва келажак онлари борасидаги ўй-хаёл, орзу-умид, фикрмушоҳадаларнинг тимсоли бўлмоги керак. Кўнгил истагини ўз вақтида акс эттиrolган адиллар энди баҳтили истеъодод соҳибларидир. Қўлига қалам тутган қобилият эгаси адабиёт олдидағи ўз бурчи нималардан иборат эканини чуқур ҳис этмоғи лозим. Фикрни ўз вақтида илгари сурмоги зарур. Бильякс Дуторий сингари маддоҳлар тилидан тушмаган фализ ва сийқаси чиқкан тўтинаом оҳанглар кўпаймайди.

Эрпўлат БАХТ,
Хоразм

Изҳор

лар шоирлари ифлосликни мадҳ этади. Шоир Дуторий:

*Ҳаммомингга кирмайман,
виждоним бордир,
Үлдирсанг ҳам кўнимайман,
имоним бордир.*

*Кечиб совун-дунгидан
менман баҳтиёр,
Эй, Дуторий, ажойиб
замоним бордир,*

деб аъшорлар битиб, мукофотлар олиб юради. Аммо тикинзор орасида тўтиё битгани каби бу заминнинг ҳам адолатпеша, ҳалол инсонлари ҳам бор эди. Улар бу ерда бижиб ўтган чиркинликка қарши курашгиси, адолат ўрнатиси келади.

Мен асар баёни билан қанчалик вақtingизни ўғирламай, барибири уни ўзингиз ўқиб чиққанингизга етмайди. Анвар Обиджон бу асарида улуғ бир ишора -- Мустақиллик гояси ҳали тे-

ИЛНИЖ

*«Мен уни жуда согиндим... Нима қила-
римни билмайман... Нега бундай бўлди,
гупоҳим нима? Қалбим ҳувиллаб қолди...»*

Дўстим ўз сўйгани ҳақида менга гапираётib, хўрсиниб қўйди. Назаримда у муҳаббатни энди англаётгандай эди. Инсон ўзи шундай, баҳтли лаҳзаларни улардан айрилганидан сўнг қадрлайди... Муҳаббат ҳар бир инсон қалбига бир бор бўлса-да меҳмон бўлади. У билан деярли ҳамма таниши. Унинг ҳаяжонли дамлари, қалбини ром айлагувчи дақиқалари...

Ҳаётидаги бир бора севмаган инсон, чина-камига баҳтсиз. Чунки у бу каби юксак туйгу лаззатини татиб кўришга мияссар бўлмаган.

«Охирги суҳбатимиз ҳали ҳам ёдимда. Ўшанда мендан «Нега хурсандесиз?» деб сўради, мен эса «Ахир сиз билан гаплашиб турибман-ку, нега хурсанд бўлмай» дедим. У эркаланиб кулиб қўйди. Кейин... мен ҳаяжонланиб «Сизга бир гап айтмоқчиман...» дедим, у эса уялиб «Ўйда меҳмонлар бор эди, бошқа куни телефон қилинг», деди. Мен қачон, деган саволимга «Жума куни-ми...» деди. Орадан неча жума ўтиб кетди, овозимни эшишиб телефонни ўчириб қўяди. Нега? Нима гуноҳ қилдим?...»

Суҳбатдошим ўз қалбидаги сирларини менга айтётганидан уялди шекилли, ўнгайсизлана бошлади.

Ҳозир кўпчилик учун муҳаббат лаҳзалик айшу ширатга айланниб қолган. Даҳринг бунда ҳеч қандай айби иўқ. Ҳамма айб ўзимизда, биздаги маънавиятнинг саёзлиги-ю, маъ-

рифатнинг чалалигига. Ҳозир қайсимиздир чет элча ҳаёт кечиришга тиришамиз, бироқ барибири ўзбекона табиатга, руҳга, характерга, европача одатни сингдирив бўлмайди. Зўрма-зўраки сингдиринш палапартишиликка, туттуруқсизликка олиб келади. Чунки томиримиздан азалий оқаётган қон айнигани иўқ. Қалбининг тубида барибири мағрур иффат, ҳаёб, ибо сақланиб қолади. Ва керакли пайтда ўзини намоён этади. Муҳаббат ҳам худди шундай. Уни ҳис этиши, ундан лаззатланиш учун америкача ёки французча тарзда яшаш шарт эмас. Қолаверса, улардагидек «муҳаббат»ни бизда қўллаш ахлоқимизга тўғри келмайди. Мен дўстимнинг самимий, беғубор севгисини кўриб шуларни ўйладим. Гарчи унинг муҳаббати тўсатдан узилиб қолган бўлсада, ишонч бор, умид бор, покиза туйгу бор. Шунинг ўзи гўзал...

Биз собиқ тузум пайтида «улуг оғамиз каби бўлмогимиз зарур» деган чириған ақида билан яшадик. Ҳозир эса тарихимизнинг ўша онларини қалб оғриги билан эсга олямиз. Энди эса «биз европача яшамогимиз шарт», деб яна адашиб қолмайлик. Энг тўғриси, биз ўзбекона, ўзбекларча яшамогимиз, севмогимиз, яратмогимиз, тоза қалб билан, ёрқин келажак сари одимламогимиз шарт. Шунда ҳеч ким бизга ҳеч қачон «биз туфайли» ёки «биздан ўрганиб» деган миннатни айтиб олмайди. Дўстим. Хафа бўлма. Муҳими, сен ўша соғ туйгани асрани.

ХУСНИДДИН

ЖИНЛАР ҚИЗЛАРНИ СЕВАДИМИ?

Билмадим, бу ҳодисага ишонасизларми, йўқми, лекин болалигимда бўлган бир гайрифабий воқеа ҳақида сўзлаб берсан...

Бу воқеа ёз оқшомларининг бирида содир бўлган эди. Аниқ ёдимда йўқ, ўша пайтлари 13 – 14 ёшли қизча бўлсан керак. Бир куни уйимизга аммамлар шаҳардан меҳмон бўлиб келишди. Кечқурун аммамнинг қизи Юлдуз билан ҳовлидаги сўрида ухтайлиган бўлдик. Тун ярмидан ошса ҳам, фақат иккимизга уйгоқ, негадир уйқумиз келмади.

Бир маҳал сўрининг таги, иккимиз ётган жойнинг ўргаси уч марта тақиллади. Ҳайрон бўлдик, қўрқанимиздан дамимиз ҳам ичимишга тушиб кетди. Бироз вақт ўти, товуш қайтарилмади. Биз “кулоққа чалинди, шекилли”, деб яна гаплашавердик, у эсимиздан ҳам чиқиб кетди. Анча сұхбатлашиб ётдик, бир пайт яна сўрининг ёни 3 марта тақиллади. Бир минутча биз ҳам, товуш ҳам жимиб қолдик. Бир оздан сўнг ўрнимдан туриб, сўрининг ёнига, сўнgra тагига қарадим. “Ким у?”, деб сўраб кўрдик, лекин њеч қандай садо чикмади. Жойимга қайтиб чиқиб ётдим. Яна гаплашавердик... “Балки шундай эшитилаетандир”, -деб ўйладим. Орадан анча вақт ўти. Бир пайт яна товуш -- бу гал овоз дарвазамиз томондан чиқди. Буниси аввалгидан бошқача уч мартадан уч товуш эшитилди -- яни дарвазамизнинг эшиккаси аввал уч марта тақиллади, сўнг уч марта кимдир чапак чалди, кейин эса уч марта хуштак овози эшитилди. Яна жойимизда тек қотдик. Аммамнинг қизи мен томонга аста силжиб олди. Иккимиз ҳам “миқ” этмадик. Бирордан сўнг айнан шу ҳодиса яна шундай ҳолда тақрорланди. Биз бир-биримизга қараб қўйдик. Бирок ҳаракатлар секин, шовқинизсиз бажариларди. Шунда Юлдуз:

-- Мен қўриқ кетяпман, нима ўзи бу?! -деди. Мен “бильмадим”, деб жавоб қайтардим-у, лекин бу ҳаракатларни ким қилаётганингiga қизиқиб қолдим. Ҳаёлимга ҳар хил ўйлар келарди. Юлдуз ўша пайтлар қўшнимизнинг ўғли билан кўнгил қўйишганди. Балки Юлдузи Шерзод чақираётгандир деб ўйладим. Аммо шу маҳалда чақириши керак эмасди.

Яна товушлар қаттироқ эшитилди. Аввал хуштак, кейин чапак чалинди. Ҳаммасидан ажабланарлиси шуки, бу гал эшик тақилламади, балки зарб билан чунондан тепилдиди, дарвоза очилиб кетди. Шунча вақтдан бери қораси кўринмаган ит - Йўлбарс ҳовлидан отилиб чиқиб кетди. Энди менинг юрагимда кўркув эмас, қизиқиши кучайди. Кўчага чиқмоқчи бўлиб, ўрнимдан турдим. Юлдуз эса “чиқма, мен

кўрқаман, ундан кўра тогамни уйғотайлик”, деди. Биз секин-секин кўчага чиқдик. Дарвазонанинг чирогини ёқиб қарадик, қарасак, эшикчанинг темир кулфи синиб тушган экан. Қўлимга олиб қарасам, кулф қизиб ётибди. Эрталаб туриб, ҳаммага бир-бир қараб чиқдим. Шунча шовқин-суронни сезир онам ҳам, дадам ҳам, њеч ким эшитмаган кўринида, ҳамма ишга туриб кетди.

Мен эса тундаги воқеани эслайман-у, тушимда кўргандек бўламан. Ишонқирамайман, Юлдуздан сўрадим. У ҳам воқеа бўлиб ўтганини тасдиқлади. Қўнглимда бу ишни Шерзод қўлганига ҳам шубҳа уйғонди. Кечки пайт Юлдуз, мен, Шерзод чорбогимиздан оқиб ўтадиган сой бўйида гаплашиб қолдик. Шу гурнугда Шерзоднинг бу ҳодисага алоқаси ўйқитгини, айнан ўша пайтда амакисининг уйида тунаганлигини айтди. Юлдуз ҳам, мен ҳам ҳайронмиз. Үнда бу ишни ким қилди экан? Хўп, дарвазамизни кимдир тараққатди ҳам дейлиб, унда сўридан қим овоз чиқартириди? Бу каби саволларга шу ёшга киргунимча 14 йил ўтибдик, жавоб тополмайман. Шунда бир пайтлар бувимнинг “жин-ажиналар 15-16 ёшли қизларни жуда яхши кўраркан” деган гаплари ёдимга тушиб кетди.

Нима бўлса ҳам, ким бўлса ҳам, бу каби гайритабии воқеалар жумбоқлигига қоляпти. Нега?, ким?, деган саволлар ҳануз ўз жавобини тополмай қолаёт...

**Зухра ҲАМДАМОВА,
Кўкон шахри**

ФАРОЙИБ БАЛИҚ ОВИ

Кечқурун чамамда соат 2-3 ларда ширингина уйқуда ухлаб ётгандим. Кимдир чақиргандек бўлди. Ташқарига чиқиб қаравасам 2 та ўртогим келибди. Ичкарига таклиф қилсан киришмади. -- Юр балиқ тутиб келашиб, деб чиқиб кетди. Қанча юрганимни билмайман, олдимиздан бир чукур “заххаш” чиқди. -- Мана шу ердан балиқ тутамиз, -деб менга тўрни узатишди. Мен: -- Бисмиллоҳир Раҳмонир Раҳим,

-дея тўрни ушламоқчи бўлувдим, бирданига шерикларим кўздан гойиб бўлишиди. Мен ёлғиз ўзим захкашнинг ичиди лухни ушлаб туриб қолдим, тонг ёришай деб қолибди. Йўлга чиқиб қарасам, умуман ўзимга таниши бўлмаган жойларда юрибман. Тушликкача базўр уйимни топиб бордим.

**Бобомурод НИЁЗОВ,
Шоғиркон тумани,
“Кўйиболайруд”
кишлоги**

ИЎҚОЛГАН ИТ

Қишининг чилла кунлари эди. Кечқурун соат 11:00 ларда ташқарига чиқдим. Ҳовлимизнинг тўрида товуқхона бор эди. Ўша ерда бир катта оппоқ ит қонга белантганча, бицинини ялаб ётарди. Ҳайрон қолдим. Кимнинг ити бўлиши мумкин. Қишлоғимизда бунақа ранглиси йўқ эди-ку. Парво қўлмай уйга кириб кетдим. Чамаси ярим соат вақт ўтгандан сўнг яна ҳовлига чиқдим. Товуқхонада томонта қарасам ит йўқ. На оёқ, қоннинг изини ҳам тополмадим. Чунки қор кундузи тинганди. Ўйлагаларга айтсан, қўзингга жин кўринибди, дейишиди. Ӯшандан кейин бошим оғрийдиган бўлиб қолди. Текширирган жойим қолмади. Докторлар миянг соглом деган битта гапни қайтишишарди. Охирни ўша жойта чироқ ёқиб, эскича ўқитган эдик, бошимнинг оғриги қолди.

**Нигора МАДУМАРОВА,
Андижон вилояти**

ЎҒРИЛИК

Лазиз ва Қобил деган ўртогим билан олмазорга олма ўғрилика бордик. Қоровул йўқлигини кўриб, секин олма тера бошладик. Аллақаердан галати овозлар эшитила бошлади. Қўрқиб кетдик. Энг кичик ўртогим Лазиз: “-- Бу ниманинг овози”, деб мендан сўради. Мен ҳам ҳайрон бўлиб Қобилга қарадим. Бир вақт ҳалиги овозлар тинди. Биз яна олма тера бошладик. Биздан ўн беш метрлар нарида ётган чироили отта кўзимиз тушиди. Бизни қўрқитаттаган шу от экан, деб ўйладим. Үнга минамиз деб олдига боршишимиз билан, от ўрнидан туриб кетиб, учта отта айланди ва ўз-узидан йўқолиб қолди. Қўрқиб, қишлоққа қараб югурдик. Кексалардан сўрасак:

-- Қўзларингта жин кўринибди, дейишиди.

Шундан кейин инс-жинсларнинг борлигига ишондим.

**Мусурмон ЖАЛИЛ,
Денов тумани**

Қишлоғимизнинг чеккасида бир эски ҳовуз бор эди. Унинг бўйида жийда ва толлар ўсиб ётарди.

Ёз кунларининг бирида, тун ярмидан оғганда чиқиб уйғониб кетдим. Ташқарига чиқсан ой тиккага келган, ташқари гўёки кундуз кунидай еруғ эди. Негадир ҳамма “оғир” жой деб айтадиган ўша эски ҳовуз бўйига боришни истаб қолдим. Бориб не кўз билан кўрайки, ҳовузнинг қирғоғида жийданинг тагида оппоқ либосдаги бир соҳибжамол соchlарини ёйиб та-

Хаёлимдан эса ўша сулув ћеч кетмасди. Бир куни бу сирни яқин ўртогимга фош қилдим. Кечқурун ҳовуз бўйига ўртогимни ҳам олиб бордим. Қиз сувга қараб соchlарини тараб турарди. Бирданига ўртогимни кўриши билан менга бир ёмон қараб, кўйдиди, юзини тўсиб кўздан гойиб бўлди. Орқага қайтиб қўриқиб кетди. Эртаси куни кечқурун ўша маҳал ёлғиз бордим. Анча кутдим қиз йўқ эди. Унинг менга ёмон қараганинг сирини энди тушундим. Шу-шу қизни

СУВ ПАРИСИГА ОШИҚ ЙИГИТ

раб турибди. Қиз шундай гўзалки, унинг гўзалигини таърифлашга тил ожизлик қиласди. Унга маҳлий бўлиб қолдим. Қанча пайт туриб қолганини билмайман. Ӯзимга келиб қарасам қиз қаергадир гойиб бўлган. Ҳаммаёт жимжитлик эди. Уйга қайтиб ўрнимга келиб ётдим. Эртаси куни ҳам худди ўша соатда уйғониб, ҳовуз бўйига бордим. Яна ўша қиз, яқинига борай десам боролмайман, гапирай десам гапиролмайман, фақатгина узоқдан тинчгина кузатиш қўлимдан келарди холос. Шу зайдилда орадан бир хафта ўтиди. Бу ўхол кунда кечқурун тақрорланарди, кундузлари эса қўлим ишга бормайди.

**Зариф САИДЖОНОВ,
Олот тумани, “Денов”
кишлоги**

МУШУК АЖИНАМИ?

Бу воқеани менга қишлоқдошим Аҳад мулла айтib берганди:

Менинг бир мушугим бўларди. Ҳар куни кеч маҳал қаёқладир гойиб бўлиб, кундуз куни қайтиб келарди. Шуниси ажабланарлики, бир вақтда пайдо бўларди. Бир куни мушугимни кузатмоқчи бўлиб, кеч бўлишини кутдим. Кеч кирди, мушугим уйдан чиқкан заҳоти орқасидан бордим. Уйимиздан сал узоқда бир кул тела бор. Қарасам, ўтгандан олов ёқилган. Бир тўда мушуклар биринкетин ерга юмалаб кичкина одамча қиёфасига кириб, олов атрофидан раксга тушишарди. Мушугимга кириб бориши билан “Келинг, ҳофиз”, - деб ҷақиришиди. Мушутим ҳам бир айланиб одам қиёфасига кирди-да, қўлига аллақандай асбобни олиб чала бошлади. Мен эса дарров уйга қайтим. Кундузи намоз ўқиёттандим, мушугим кириб келди. Намозни ўқиб бўлдимда, мушугимга қараб:

Келинг ҳофиз, дейишимни биламан, мушук уйдан ўқдай отилиб, дарвоздадан чиқиб кетди. Мана орадан 5 йил ўтдики, мушугим ўша кеттанича қайтиб келмади.

**Зиёда АШУРОВА,
Китоб тумани, Янгиобод кишлоги**

* * *

Ховлимиз яқинида бир уй бор. Ҳеч ким яшамайди. Бир куни ишдан келаётсан, кимнингдир кулган овози эшитилди. Қарасам ўша ҳароба уйнинг олдида оппоқ кийинган аёл рўмолчасини силкитиб, кулганча мени чақиради. Қўрқиб кетганимдан оёғимдаги туфлини қўлимга олдимда, қоча бошладим. Аёл ҳам орқамдан эргашди. Қўркувнинг зўридан оёғларим бўшашиб қолди. Кучими тўплаб, яна қоча бошладим. Аёл ортимдан изма-из келарди. Тўхтасам тўхтар, югурсам югуради. Бир амаллаб уйга етиб келдим. Ойим кўйлакларини ювабдорга осиб кўйган эканлар. Шамол бўлаётгани учун қўйлак у ёқдан бу ёқса қараб табранарди. Ҳаёлимдан ўша аёл мендан олдин кириб келибди, деб ўйлабман ва бақириб ҳушимдан кетибман. Қўзимни очсан касалхонада ётибман. Бир ой дегандан даволаниб чиқдим. Кейин эшитсан ҳароба уйдаги аёлни мендан бошқа одамлар ҳам кўришган экан.

**Шоира ИСМОИЛОВА,
Ўш вилояти**

Мен амаким билан қишлоқдаги узумзорга қоровуллик қиласди. Бир куни айни пешин вақтида чайламида ётиб, кўзим уйкуга кетибди. Бир вақт кўзимни очсан, бир оппоқ кийинган киши кўлида чоли билан тоқларни бир бошидан ўрайти. Ҳайрон бўлиб, ёнимда ётган амакимни уйғотдим ва қаранг, кимдир тоқзорга кириди, деб пичирладим. Амаким бир қарадиларда: -- Жим ёт, њеч нарса гапирма, - дедилар. Орадан қанча вақт ўтганини билмайман. Қўзимни очсан, пешиндаги ҳолатдан асар ҳам йўқ. Ҳамма нарса жой-жойида туриди. Балки, тушимда кўргандирман деб анча вақттагача ўзимни овутиб юрдим.

**Хусниддин ДАДАМУҲАМЕДОВ,
Тошкент шахри,
Кўйлик мавзеи**

ТАҲРИРИЯТДАН: Ёшларни ўйлантираётган бу тилсизларни мамлакатимиз олимлари қандай изоҳланаркин?!

Сахифани Хуршидбек ва Комил тайёрлади.

ПУЧКИ ОДАМ

Бу воқеани ўз бошидан ўтқазган яқин танишимдан эшитганди. Ўшандан бошлаб ҳар бир ишимини эртароқ бошлаб эртага тутагтидан ўтқади. Талаба ҳамни кўриб, ҳайрон бўлиб, чўмилга бошлайди. Шу пайт ҳалиги қаро: “Ўғлим, кел менинг елжамни ишқалаб қўй, қўлим етмаяпти” -деди. Талаба ҳамни кўриб, ҳайрон бўлиб, чўмилга бошлайди. Шу пайт унинг кўзи ҳамни кўриб, ҳайрон бўлиб, чўмилга бошлайди. Шу пайт оғизига тутагтидан ўтқади. Талаба ҳамни кўриб, ҳайрон бўлиб, чўмилга бошлайди. Шу пайт оғизига тутагтидан ўтқади. Талаба ҳамни кўриб, ҳайрон бўлиб, чўмилга бошлайди. Шу пай

П А Р И Ж. Югославия хукумати Косово мажаросини тинч йўл билан ҳал қилиш борасида Ранцияда ўтказилажак анжуманди иштирок этиш таклифни қабул қилиди, деб баёнот берди мамлакат ахборот вазири Милан Комненич. Унинг айтишича, мазкур анжуман ўлкадаги хотинчиликни тинч йўл билан бартараф қилишда муҳим аҳамият касб этиши мумкин.

Маълумотларга қараганда, М. Комненич айни пайтда ушбу масалада Францияга борган. Анжуманни ҳафта сўнгидаги ўтказиш режалаштирилган.

Б О Н Н. Германия мудофаа вазири Рудолф Шарпинг расмий ташриф билан Полшага келди. У ташриф давомида мазкур мамлакат Бон вазири Ежи Бузек ҳамда мудофаа вазири Януш Онушкевич билан учрашиди.

Музокараларда томонлар иккимамлакат ўтасидаги ҳарбий-сиёсий ҳамкорликни кенгайтириш ҳамда Полшанинг НАТОга қабул қилиниши билан боғлиқ масалалар юзасидан ўзаро фикр алмашади. Р. Шарпинг Полша сафаридан сўнг Шимолий Алянста аъзо бўладиган давлатлар - Венгрия ҳамда Чехияга ҳам боришини режалаштирилган.

ТИРАНА. Албанияда бир гурух жиноятчилар мамлакат қомоқонала-ридан бирида сақланыёттан Зан Каушини зудлик билан озод қилинишини таълаб қилиб, Тирана маъмурятига мактуб ўллади. Улар мактубда, агарда З. Кауши озодликка чиқарилмаса, омавий тартибсизликлар ўтказиши ҳакида хукуматни огоҳлантирган. Унга 412 киши имзо чеккан.

З. Кауши 1997 йилнинг

сентябрда куролли

жиноятчилар

гурухининг

раҳбари си-

фатида

қўлга

олинган

эди. У

кўпорув-

чилик

ҳаракат-

ларни со-

дир этиш,

фуқаролар

ҳаётига қасд

қилиш ҳамда одам ўти-

ланда айланган.

ТАЛЛИН. Эстония Бон вазири Март Сийманн Болтиқбўйи мамлакатлари хукумат бошлиқларининг учрашвида иштирок этиш учун Вилнюсга келди. Бўлаҳак учрашувда Литва ҳамда Латвия Бон вазирлари ҳам иштирок этади. Музокараларда уч мамлакат ўтасида ягона иқтисодий мақон яратиш, мудофаа, таълим, маданият ва бошқа соҳалардаги ҳамкорликни янада кенгайтириш билан боғлиқ масалалар муҳокама қилинади.

ТОКИО. Шу кунларда Япония соғлиқни сақлаш муассасалари мамлакатда тарқалиб кетаётган грипп хасталигидан қаттиқ ташвишга тушмокда. Ҳозирданоқ бу касаллик 99 кишининг ҳаётига зомин бўлди. Грипп эпидемияси мамлакатдаги 47 та вилоятнинг қарийб ярмида тарқалган.

Японияда ўтган йили ҳам кейинги ўн йиллик ичидаги энг кучли грипп эпидемияси тарқалган, бунинг оқибатида ярим минг киши дунёдан кўз юмган эди.

НАЙРО
БИ. Сомалида рўй берган табиий оғатлар қишлоғига катта зарар келтиргани боис ҳосилдорлик кескин камайиб кетди. Натижада мамлакатда юзага келган очарчилик аҳолини қийин аҳволга солиб кўймокда. Ҳабардара қараганда, мамлакат жанубида истиқомат қиласидаган 25 мингдан оила ўзи яшаб турган уйларини ташлаб кетган. Ҳаҳон Озиқ-овқат дастури ташкилотининг маълум қилинча, 700 минг киши озиқ-овқат етишмаслиги боис оғир аҳволда қолаётir. 300 минг кишининг эса очарчиликдан нобуд бўлиш эҳтимоли бор.

ДЕҲЛИ. Хиндистоннинг шимоли-шарқий қисмидаги Трипурा штатида аҳоли ўтасида этник айрмачилик заминида қонли тўқнашув рўй берди. Натижада 8 киши ўлдирилган, ўндан ортиқ киши тан жароҳати олган.

Яширин фаолият олиб бораётган «Трипурা миллий озодлик жабхаси» қуроли гуруҳи аъзолари бошқа штатлардан кўчиб келиб яшовчилар қишлоғига ҳужум қилган. Қонли тўқнашувлар натижасида 500 га яқин уйга ўт кўйилди. Мазкур штат маъмуряти тартибсизликларга чек қўйиш учун армия бўлинмаларини жалб қилди.

ВИНДХУК. Конго демократик республикаси президенти Лоран Дезире Кабила Чадга ташрифи чоғида исёнчилар билан музокаралар бошлашга розилиги ҳақида баёнот берди. Шу вақтгача уйисёнчилар билан ҳеч қандай музокара олиб бормаслигини таъкидлаб келар эди. У КДРда кетаётган урушга баҳо берар экан, бу фуқаролар уруши эмас, балки Уганда, Руанда ва Бурунди давлатларининг босқинчилиги эканини алоҳида таъкидлаган.

(ЎЗА)

(Давоми. Аввали ўтган сонларда).

Иброҳим ҳожи табиатан тоши оғир, мулоҳазакор одам. Шундай бўлса-да, бу гапдан кейин шундоқ ўтириди қолди. Нафасини ичига ютгандек чурқ этмади.

У Зокир деган бир яқин ошнаси билан Сайрамга тўйга тушувди. Иккви алламаҳалда орқага қайтишиди. Рулда ҳожининг ўзи, Зокирнинг кайфи бор, ёнида ўтирибди. Гап айланаб бориб, бир вақт ошнаси ёрилиб қолди:

-- Ҳожим, кўпдан бери сизга бир гапни айтай дейман-у, тилим бормайди. Айтмасам бўлмас. Ўтингиз ўткамбек менгаям фарзанд ҳатори ахир...

-- Ўткамбек? - унга ҳайрон боқди ҳожи.

-- Албатта, ёшлиқда нималар бўлмайди, дейсиз. Мана менинг ўзим ҳам бир вақтлар...

-- Мени тўғри тушунинг. Зинҳор гийбат ўрнида кўрманд. Шу десангиз... Соғида деган бир аёл бор. Бундай қараганда ничево... ўзи аёлларди парикмахери. «Гулшан»да ишлайди.

-- Арақ қурсин, - оғринди ҳожи, - одамни намунча атала қилиб ташламаса.

-- Кечирасиз, ҳожим, гап нимада эди? Ҳа, ўша Сожиданинг мижозларни қабул қиласкан.

-- Қанақа мижоз?

-- Қанақа бўларди, аёлларни да.

-- Ҳуш, кейин нима бўлти? - ўз ҳаяжонини сезидирмаслик учун босиқлир билан, бироқ шошиброқ сўради ҳожи.

-- Ўткамбекингиз ўша ерга ўтиб тураркан. Буни менга ишончи одам етказди, хафа бўлманд.

-- Очиркоқ гапиринг.

-- Ўша Сожиданингига... ўзингиз билан ҳофиз Мумтозбекнинг кўғирчоги Тахмини хоним ҳам қатнаб тураркан...

Ҳожининг эсига тушди. Ҳа, ёдида, ўша базм кечаси Ўткамбекнинг ана шу аёл атрофида гирдикапалак бўлганини сезган, лекин бир кун келиб, шу даражага этишини хаёлига ҳам кетирмаганди. Демак, Тахмина... дарвоке, унга ажабланнинг ҳожати йўқ. Еш нарса, эри фалон ёнда, шайтоннинг нагмасига учиш унчалик кийин эмас. Мабодо қонига дурустроқ тарбия сингмаган бўлса. Мана керагича тарбия кўрган Иброҳим ҳожидек жиловли-қамчинли, имони бут, ҳалоли пок инсоннинг зурриёди нима иш қилиб ўтириди-ю, ўндан нима гина.

-- Бу гап шу ерда қолсин, - ҳожи ошнасига шундан бошқа ҳеч нарса дейёламида.

Үйдагилар ухлаб қолишган экан. Ҳожи дарвозасини очган жория холадан бевақт бевозта қилғанлиги учун эшилтилар-эшилтилмас узр сўради. Боши қизиб, оёги кишиланланган одамдек судралиб ҳужраси-

га базур қириб ўзини ўринга ташлади. Лекин уйку деган нарса келмади, келавермади. Қачон ухлаб қолганини билмайди. Бомдод намозини қазо қилиб қўйтани ўлганнинг устига тегтандек туюлди унга. Бугун хотини Шаҳодат бонунинг түғилган куни. Ҳожи сезиз турнибди. Рупарадаги равоқдан бону уни бетоқат кузатиб ўтирибди. Шаҳодат бону...

Иброҳим ҳожининг бу ёргу оламда топган-ортирган энг қўмматли, энг мўътабар, энг азиз инсони. Умрининг, ҳаётининг олтин кўшки бўлган Шаҳодат бонуси.

Мана, қачонлардан бери аёл тўшакка миҳланган.

Оёқлари ҳаракат-сиз. Кўрсатишмаган дўхтирию, табиб, даво қидириб бормаган жойлари қолмади, ҳисоби. Бир жаҳон бўлиб ўрган жувон муш-такома тдекинга жуссага айланди-қолди.

Бону ҳожини еру кўкка ишонмайди. Бу ёргу олам унинг учун эри билан, ана шу...

Иккинчи меҳрибон, садоқати Иброҳим житобадан ҳожи билангина барқарор. Унга

бўлган сўнмас мұҳаббати боис ўз аҳволидан изтироб чекади, унга ачинади, уни ортиқча ташвишлардан ҳалос қўймоқчи бўлади. Ҳожига қачонлардан бери нимадир ёрилгиси келади. Қалбida тугун ва армон бўлиб турган бағоят оғир бир гапни айтмоқчи бўлади. Бироқ... айтолмайди, ҳожини тушунади, билади, ундан кўрқади. Ўзи учун энг мўътабар инсоннинг шаффоғ қалбига озор бериб қўйишдан чўчиди.

Иброҳим ҳожи ҳам шундай. Шаҳодат бонуга бўлган мұҳаббати, садоқати, кундалик муносабати ва ҳатто ўргадаги вафо ҳам самимият ришиналарини ҳамишига бир хил тутишга уринади. Шаҳодат бонунинг ўша, қачонлардан бери нимадир демоқчи эканлигини ҳис этади. Аммо ана шу "нимадир гап"ни эшишидан жуда жуда чўчиди, дунёдаги энг азиз кишисининг ортиқча изтироб заҳрини тотишдан кўрқади. Жория ҳола кат устидаги паркувларни қайта созлаб, Шаҳодат бонуни гулзор томон юзлантириб жойлаштириши.

Ҳожи Сайрамдан кеч қайтишгани боис уни бевозта қилмаганини айтib, бонудан узр сўради. Хотини унга жавобан мулойимлик билан: "Узрга ҳожат йўқ, ҳожим, Ҳожининг эсига тушди. Ҳа, ёдида, ўша базм кечаси Ўткамбекнинг ана шу аёл атрофида гирдикапалак бўлганини сезган, лекин бир кун келиб, шу даражага этишини хаёлига ҳам кетирмаганди. Демак, Тахмина... дарвоке, унга ажабланнинг ҳожати йўқ. Еш нарса, эри фалон ёнда, шайтоннинг нагмасига учиш унчалик кийин эмас. Мабодо қонига дурустроқ тарбия сингмаган бўлса. Мана керагича тарбия кўрган Иброҳим ҳожидек жиловли-қамчинли, имони бут, ҳалоли пок инсоннинг зурриёди нима иш қилиб ўтириди-ю, ўндан нима гина.

-- Бу гап шу ерда қолсан, - ҳожи ошнасига шундан бошқа ҳеч нарса дейёламида.

Иброҳим ҳожининг "зарил гап"ни яна кечаги гап келди, таъби бир оз хира тортандек бўлди, лекин буни хотинига сездирмасликка уринди.

-- Дарвоке Ўткамбек ҳалиям ухлятиларни, дейман?

Бону кат четида омонаттана ўтириб, чой қайтараётган хизматкор аёлга маъноли қараб қўйди.

-- Ўтгоддим, яна ухлаб қолдилар чоғи...

-- жория ҳола шундай дея ичкари томон шошиб йўл олувдики, ҳожи унга таъкидлайди:

-- Тезроқ турсинлар, дадангизни зарил гаплари бор экан денг, - кейин у Шаҳодат бонуга юзланди. Дадасини қандай зарил гапи бўлиши мумкин, деган ҳаёлда безовта бўлмаслиги учун илова қилди:

-- Бугун ўйимизда тўй-ку, ахир. Тараддуд кўриш керак. Ҳали замон болалар, неваралар бостириб келиб қолиши, калаванинг учини

йўқотиб ўтирамайлик.

Иброҳим ҳожи билан Шаҳодат бонунинг бир қиз, иккига ўғилари бор. Қизлари турмушга чиққан, ўтилларидан каттаси ўйланган, бошқа-бошқа жойларда яшашади. Неваралар ҳам, мана, кўлайиб боряяти. Бу дароҳда ҳожи билан бону олийгоҳнинг охирги курсида ўқиётган кенжада Ўткамбек билан қолиши.

Шаҳодат бону сезир аёл эмасми ҳожининг "зарил гап"ни бошқа масалада бўлишини юраги сезди. Шу чоқ у эрига нимадир демоқчи-ю, бироқ ийманиб, ўйчароқ ҳолга тушиб қолганини сезган ҳожи унга саволомуз боқди.

-- Буюринг, бону. Осмондаги ойни десангиз ҳам олиб бераман.

